

Roman Łyczywek

PPS - 1918-1939

Palestra 38/7-8(439-440), 160

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szerszy rozgłos – Drobner, Diamand, Gross, jak też i adwokaci co prawda znani w środowisku adwokackim, ale mniej poza nim – Rozenzweig, Dunkelbaum.

Vogler daje interesujący obraz rzeczywistości. Uzasadniony jest jego pogląd powtórzony za Iwaszkiewiczem, że Żyd, to Polak na urlopie.

PPS – 1918–1939

Jako *Wspomnienia z lat 1918–1939*, ukazały się w roku 1987 przyczynkowe fragmenty wspomnień działaczy socjalistycznych z okresu międzywojennego, jakkolwiek ich koniec zbiega się z Kongresem Zjednoczeniowym w PPR i PPS w grudniu 1948 r.

Dwa tomy wspomnień ukazały się wydaniem „Książki i Wiedzy” w nienagannej formie edytorskiej. Zbiór zawiera przedruki wydanych już uprzednio wspomnień oraz krótkie wspomnienia. O charakterze pracy świadczy też fakt, że słowo wstępne napisał do niej prof. Henryk Jabłoński, dawny przewodniczący Rady Państwa, a wśród autorów znajduje się m.in. długoletni premier rządu – Józef Cyrankiewicz.

Czas jednak zrobił swoje i praca, która była poprzednio „urzędówką”, stała się obecnie wartościowym źródłem historycznym. Wśród autorów pamiętników znaleźć możemy sporo interesujących osób, a we wspomnieniach znajduje się dużo szczegółowych wzmianek, których nie powinien pominąć ani historyk tego

okresu, ani tym bardziej historyk adwokatury.

Wśród pamiętnikarzy znajdują się m.in. Herman Lieberman, Adam Próchnik. Wspomnienia zawierają dużo szczegółów o osobach w historii adwokatury wysoce interesujących. Do nich zaliczyć trzeba w pierwszym rzędzie długoletniego dziekana Izby Warszawskiej Stanisława Garlickiego, dziekana Izby Łódzkiej Jerzego Albrechta, Adolfa Dąba, Wacława Bitnera, Bolesława Drobnera, Adama Ettingera, Ludwika Honigwilli, Władysława Kiernika, Kazimierza Kowalskiego, Stanisława Loewensteina, Zygmunta Marka, Stanisława Mierzwę, Kazimierza Petrusewicza, Wacława Szumańskiego. Łatwo zauważyć, że wspomniani adwokaci nie zaliczali się do jednego obozu politycznego.

Przedmiotem odrębnej, dokładniejszej analizy powinno być przebadanie na ile wspomnienia, dotyczące omawianych osób, są we wszystkim prawdziwe i pozabawione tendencji.